

ผลของการวิจัย

การเสนอผลของการวิจัย แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

1. ค่าสัมประสิทธิ์แห่งสหสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ กับสัมฤทธิผลทางการเรียน
2. เปรียบเทียบความแตกต่างของระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ระหว่างกลุ่มที่มีสัมฤทธิผลทางการเรียนสูง และกลุ่มที่มีสัมฤทธิผลทางการเรียนต่ำ
3. เปรียบเทียบความแตกต่างของระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ระหว่างนักศึกษาชายและนักศึกษานหญิง

ผลของการวิจัย

ผลของการวิจัยได้แสดงให้เห็นในตารางดังต่อไปนี้

ตารางที่ 2 ค่าสัมประสิทธิ์แห่งสหสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์กับสัมฤทธิผลทางการเรียน

	N	ค่าสัมประสิทธิ์แห่งสหสัมพันธ์ (r)
นักศึกษาชาย	120	.848*
นักศึกษานหญิง	120	.870*
รวมทั้งชายและหญิง	240	.863*

* P < .01

จากตารางที่ 2 ในกลุ่มนักศึกษาชาย แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มีความสัมพันธ์กับสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ค่าสัมประสิทธิ์แห่งสหสัมพันธ์เท่ากับ .848

ในกลุ่มนักศึกษาหญิง แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีความสัมพันธ์กับสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ค่าสัมประสิทธิ์แห่งสหสัมพันธ์เท่ากับ .870

นักศึกษาทั้งหมด แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีความสัมพันธ์กับสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ค่าสัมประสิทธิ์แห่งสหสัมพันธ์เท่ากับ .863

ตารางที่ 3 เปรียบเทียบความแตกต่างของระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ระหว่างกลุ่มที่มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนสูงและกลุ่มที่มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนต่ำ

	N	\bar{X}	S.D.	z
กลุ่มที่มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนสูง	120	12.42	2.90	20.09*
กลุ่มที่มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนต่ำ	120	5.79	2.40	

* $P < .01$

จากตารางที่ 3 ระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ระหว่างกลุ่มที่มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนสูง และกลุ่มที่มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนต่ำแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ .01

ตารางที่ 4 เปรียบเทียบความแตกต่างของระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ระหว่าง
นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง

	N	\bar{X}	S.D.	z
นักศึกษาชาย	120	9.342	4.198	.852
นักศึกษาหญิง	120	8.875	4.297	

จากตารางที่ 4 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ของนักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง ไม่
แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ